

SAMORASTNIK
SAMORASTNIK
SAMORASTNIK
SAMORASTNIK
SAMORASTNIK
SAMORASTNIK
SAMORASTNIK

GLASILO OSMOŠOLCEV

OSNOVNE ŠOLE PREŽIHOVEGA VORANCA RAVNE na KOROŠKEM

ŠTEVILKA 3, šolsko leto 2003/2004

Dragi osmošolci!

Naj vas v življenju spremljajo prijazni, ljubeznivi, pristrčni ... obrazi ljudi. Naj bodo okoli vas ljudje, polni dobrote, ljubezni, prijateljstva, radosti. Naj bo v vašem življenju čim manj prepirov, sovraštva, zavisti, žalosti in jeze.

Želim vam, da na poti svojega nadaljnjega življenja doživite čimveč lepega in dosežete svoje zastavljene cilje. Naj vaše sanje postanejo resničnost. Bodite srečni.

Vanja Benko, vaša učiteljica in mentorica glasila

Dragi osmošolci, dragi naši predhodniki!

Rada bi vam povedala nekaj, kar meni in tudi vam pravi pesnik Tone Pavček. Nekaj, kar je resnično, kot smo resnični mi. Nekaj, kar menim in čutim jaz. Kako dojemaš življenje samo. Prej se mi je zdelo nevredno ali nekaj takega. Zdaj pa se zavedam, da je lepo in zlato. Zapomnite si: to življenje, ki ga živite, je eno samo in ga živite samo enkrat, zato ga izkoristite. Izkoristite priložnost, da ste na svetu v dobre namene. Ne ga zapraviti po neumnem – s cigareto, alkoholom in drogami. Imejte svoje življenje radi in potujte z njim po svetu. Dajte mu roko in potepajte se z njim vsepovsod. Recite mu preprosto dober dan. In ne verjemite ljudem, ustom, polnih laži, in govoricam, da je življenje kruto, trpko in grozno. Ti ljudje gledajo na svet z napačne plati. Če boste takšni tudi vi, ne boste srečni in boste samo godrnjali. Trudite se in bodite srečni s tistim, kar imate, drugače ne boste zadovoljni z ničimer in boste hoteli samo več in več ... In ne bojte se življenja, temveč ga raje dobro izkoristite, saj je eno in neponovljivo.

Pa pazite nase!

Ne pozabite nas, mlajših, ne pozabite svojih učiteljev!

Želim vam lepo prihodnost in uresničite svoje sanje.

Ana Pisar, 7. č

*Ne moreš od konja zahtevati, da leti,
ne moreš od kače zahtevati, da hodi,
ne moreš od ribe zahtevati, da govori,
ne moreš od metulja zahtevati, da plava.*

*Ali zmoreš ti vse?
Bi zmogel leteti?
Bi zmogel plavati v globine morja?
Bi zmogel začarati slamo v zlato?*

*Od konja smeš zahtevati, da teče,
od kače smeš zahtevati, da se plazi,
od ribe smeš zahtevati, da plava,
od metulja lahko zahtevaš, da leti.*

**OD VSAKOGAR
SMEŠ ZAHTEVATI LE TO,
KAR ZMORE!**

Tjaša Pori

*Šola je sestavljena iz razredov,
učiteljev, deklic in dečkov,
ljubezni, trpljenja, bolezni,
zabav in proslav,
iz vrat, debat, beril,
vsakdanjih zagat, kosil,
iz pravljič, pesmic, računov,
risbic, revij in knjižnic,
hodnikov, stikov,
ljubezenskih dotikov,
stopnic, zvoncev, opominov,
spominov, loncev, odličnjakov,
»cvekarjev«, junakov in prihodnosti
korakov.*

RECEPT ZA ŠOLSKO PICO

Kuharski mojster mi je zaupal skrivnost posebne osemletne PICE OSNOVNA ŠOLA. Zanj potrebujemo: učence osemletke in devetletke, učitelje, ravnatelja, pomočnico ravnatelja, svetovalno delavko, pedagoginjo, tajnico, računovodkinjo, kuharice, čistilke, hišnika, učilnice, knjižnico in knjižničarko, mize, stole in učne pripomočke.

Učence (nekateri pripravimo sami, druge kar dobimo) pustimo vzhajati s puberteto. Najprej z njimi obložimo namazan pekač v obliki črke O, nato pa jih premažemo z učitelji (naj bo čim manj pekočih), da bo osnovna šola zares dobra. Potem na vse naložimo pomočnico ravnatelja, svetovalno delavko, tajnico, računovodkinjo, da bodo povezovale vso šolo. Vse prekrijemo z okusnimi učilnicami, opremljenimi z ustreznimi mizami, raznovrstnimi učnimi pripomočki in s trpežnimi stoli. Dodamo kuharice, ki nas še posebej nasitijo, vzamemo hišnika in čistilke, jih potresemo po šoli, da bo lepa in dišeča. Na sredino damo svežo knjižnico in knjižničarko. Najpomembnejša sestavina pa je ravnatelj. Tega stresemo na šolo, da ji da poseben videz in pomen.

Pico pečemo približno osem let, seveda pa se lahko kaj zavleče, če zmanjka elektrike ali pride do kakšnih drugih zapletov. Novopečeno položimo na mizo in jo še vročo ponudimo.

DOBER TEK!!! Upamo, da je dobra.

SEZNAM OSMOŠOLCEV PO RAZREDIH

8. A (razredničarka: Nives Kasper Mrdavšič)

Simona BREG, Veronika BUDNA, Matic BUKOVEC, Vesna ČEPIN, Andrej FERK, Nena FUNTEK, Alvaro JANJOŠ, Barbara JURAK, Sabina KOGELNIK, Katja KUMPREJ, Marko LESIČNIK, Jan LOGAR, Aleks MARKOVIČ, Dejan MESAREC, Sabina MRAVLJAK, Jure PRIKERŽNIK, Erika PŠENIČNIK, Mojca ROŽENIČNIK KOROŠEC, Ron ŠKALIČ, Marija TOMAŽIČ, Vedran TUTIČ, Ema ŽAŽE, Matjaž ŽILAVEC

8. B (razredničarka: Karolina Kumprej Pečecnik)

Andrijana BARIŠIČ, Amra BEGOVIČ, Alen DELIČ, Dragan DJURIČ, Katja FRANC, Nika GARBUS, Joško GLAVICA, Aljaž GOLČER, Peter GROS, Matej JESENIČNIK, Aljoša KOVAČIČ, Jani LESKOVEC, Svjetlana MIŠKOVIČ, Doris MITHANS, Sanja NOVAK, Lojzi PISAR, Tjaša PORI, Rok POTOČNIK, Jernej PRIKERŽNIK, Ana RANC, David ŠTAHER, Anže TOPLAK, Alan VAVTI, Tina VEZONIK, Sandra VRAVNIK

8. C (razredničarka: Andreja Jug)

Aleš BOŽANK, Luka BREZNIK, Dea GRABNER, Anja JOŠT, Manja KOLEŽNIK, Miha KOTNIK, Blaž LEČNIK, Marjeta MARKOVIČ, Maja MILOŠEVIČ, Neža MOLNAR, Vanja MORI, Simona OBRETAN, Jan POKERŠNIK, Matej PRIKERŽNIK, Janja RIDL, Sanja RIKIČ, Zala SIRK, Denis STOJČIČ, Ana ŠINKO, Albin TAHIRI, Dajana VODNJOV, Bernarda VOGEL

OSMOŠOLCI SI ZASTAVLJAMO CILJE.

JIH BOMO USPELI URESNIČITI?

Kakor potrebujejo vse stavbe temelje, da se ne porušijo, si jih moramo tudi mi v svojem življenju zgraditi za lastno oporo.

Za te temelje je najprimernejša naša rana, brezskrbna mladost, polna domišljije. Takrat tudi vemo, da lahko dosežemo vse, če se le potrudimo. Ti temelji so naše sanje, želje in načrti glede prihodnosti. Teh pa tudi v kasnejših letih ne smemo pozabiti in jih moramo uresničevati, če hočemo življenje resnično živeti.

Zala Sirk

Vem, da se bom morala zelo potruditi, če bom hotela končati srednjo šolo in uresničiti svoje sanje.

Dea Grabner

Sprašujem se, ali sem že dovolj zrela in odgovorna, da si postavim svoj življenjski cilj, ampak dejstvo je, da je napočil trenutek, ko to moram storiti.

Dajana Vodnjov

Letošnje leto končujem osnovno šolo. Za mano so leta brezskrbnega otroštva, pred mano pa obdobje prve velike odločitve. Odločiti se moram, kakšna bo moja prihodnost. Želim uresničiti kar nekaj ciljev in želja.

Neža Molnar

Pametno izkoristimo vsak trenutek tega življenja!

Vanja Mori

Treba se bo učiti in delati!

Luka Breznik

Ustvaril si bom družino, zgradil hišo in užival do konca življenja.

Miha Kotnik

Verjamem, da se mi bodo cilji uresničili in nenazadnje je cilj vsakega človeka živeti polno, dolgo in pošteno življenje.

Matic Bukovec

V današnjem času bi ljudje dali vse, da bi bili dobro šolani in bi jim v življenju šlo dobro. Mnogi so že prišli do spoznanja, da je izobrazba bogastvo.

Katja Kumprej

**Na poti življenja ne bom ustavljala svojega koraka.
Poskušala bom čimbolj pogumno stopati v bodočnost.**

Simona Obretan

**Želje se mi bodo uresničile, če bom imela trdno voljo in dovolj poguma,
da bom premagala vse ovire.**

Sandra Vravnik

Poleg dobre službe si želim, da bi se mi krog prijateljev skozi življenje povečal, kajti dober prijatelj je vreden veliko več, kot si je sploh mogoče misliti. Predvsem pa si želim, da bi bilo moje življenje polno in ko se bom na stara leta ozrl nazaj, bom vedel, da je imelo smisel.

Matjaž Žilavec

Svoje znanje bom uporabila, ko se mi bo ponudila priložnost. Pomagala bom ljudem, predvsem otrokom, ki bodo nemočni in bolni. Poštena in iskrena bom do sebe in drugih. Laži ne maram, vem pa, da prijazna beseda lepo mesto najde in prav teh besed je danes premalo. Človek, ki je bolan, je potreben nežnosti, prijaznosti in razumevanja.

Mama mi govori: »Vedno ravnaj z drugimi tako, kot bi želela, da drugi ravnajo s tabo!« Lep nasvet, ki si ga je vredno zapomniti. Želim si mirno, prijazno življenje in predvsem veliko podpore od svojih najbližjih. Za vse to pa me še čaka zagotovo trdo delo in neizprosna volja.

Sanja Novak

Poznam ljudi, ki so se v svoji mladosti vedno zanašali na druge in sami zase niso kaj dosti storili, danes pa si očitajo, kaj vse bi lahko bilo v njihovem življenju drugače, če bi v mladosti ravnali premišljeno. Prav iz takšnih primerov sem se naučila, da se moram za uresničitev svojih ciljev boriti zdaj in ne jokati potem, ko bo prepozno.

Sabina Kogelnik

Na začetku ti pot začrtajo starši, ko se odločijo, da boš prišel na svet. Trudijo se, da bi te vzgojili v kar se da dobrega človeka. Nato odrasteš. Začneš misliti s svojo glavo in si postavljaš najrazličnejše cilje, katere se trudiš uresničiti.

Prišla sem do ugotovitve, kaj si v resnici želim. Moj veliki cilj je, da bom nekoč kot veterinarica pomagala živalim, reševala njihova življenja in s tem osrečevala njihove lastnike.

To so moji cilji oziroma sanje, za katere se bom trudila tako dolgo, da bodo postali resničnost.

Nena Funtek

Že kot majhen deček sem se rad igral z lesom in zabijal žebelje. Izdeloval sem majhne hiše, stole, mize in razne figure, ki niso bile ničemur podobne. Nato sem začel obiskovati modelarski krožek. Tam smo si sami izbrali načrt, katerega smo potem izdelali. Naredil sem ladjo. Nekaj izdelkov iz lesa sem naredil pri tehnični vzgoji.

Že moj dedek in pradedek sta izdelovala lesene izdelke: vile, grablje, košare, ročaje za kose ... Njuno delo je bilo ročno. Pred nekaj leti mi je dedek izdelal čisto prave sani, ko pa sem bil dojenček, sem spal v zibelki, ki je bila njegovo delo.

Upam, da bom na lesarski šoli v Slovenj Gradcu uspešen in da jo bom z veseljem obiskoval.

Jernej Prikeržnik

Pred mano se vzpenjajo stopnice, stopnice prihodnosti. Kako jih bom prestopal, je odvisno od mene. Poln pričakovanja in upanja v izpolnitev zastavljenih ciljev jih bom prestopal samozavestno, zanesljivo, z občutkom. In če bom dober, pošten, strpen, srečen, zadovoljen, sem prepričan, da bom premagal vse pregrade na teh stopnicah.

Jan Pokeršnik

**Ko srečaš človeka, ga ne sodi po videzu!
Najprej ga spoznaj, se pogovarjaj z njim in potem reci, kakšen je.**

Anja Jošt

**Če ne bi bilo cvetic, ne bi bilo zvezd.
Če ne bi bilo zvezd, bi bile cvetice, ampak lepše od zvezd.**

Matej Prikeržnik

Učimo se za življenje

Četrtek, 15. januar 2004

Ob četrtekih imamo prvi dve šolski uri tehnično vzgojo. Razdeljeni smo v dve skupini. Jaz sem v drugi skupini pri g. Britovšku. Nadaljevali smo z izdelki iz lesa. Lojzi in Jernej sta delala ptičjo hišico, midva z Janijem pa škodelici. Prvo uro nam je delo šlo dobro od rok, drugo uro pa je Jernej odrezal en konec lesa malo krivo. Učitelj je to prepozno opazil. Začel je kričati na njiju. Med kričanjem ju je vprašal: »Zakaj imata glavo?!« Odgovorila sta: »Zato, da misliva in razmišljava z njo.« On pa je odrezal: »Ne! Narobe! Zato, da vama slame ni treba nositi pod pazduho!«

Četrtek, 1. april 2004

Pred poukom smo sedeli v avli na klopih in prihajali so še drugi učenci. S Katjo in Aljošo smo se pogovarjali. Iz zbornice je prišel hišnik Zdravko, stopil do nas in rekel: »Otroci, to je za vas!« Stopil je dva koraka nazaj, se pognal in kot strela naredil premet. Ploskali smo in se veselili, saj smo ga za to akcijo prosili že od petega razreda. Hišnik Zdravko mi je res popestril dan in me razveselil.

Sreda, 19. marec 2003

Smrdelo je po navadni šolski sredi in dolgčasu. Prvo in drugo uro smo prebavili in se veselili glavnega odmora. Malica: kruh, sir, čaj in mandarine. Dobro smo se najedli. Nekateri smo ostali v razredu, drugi so se porazgubili po šoli. Jaz sem ostal v razredu, ker sem moral prepisati zgodovinsko nalogo. Dragan, Rok in Alan so v tem času metal preostale mandarine v omaro. Ravno sem končal s prepisovanjem, ko mi je Alan pomolil mandarino in rekel: »Vrzi!« Obrnil sem se in jo zalučal v omaro. Ravno v tistem trenutku je v razred stopila razredničarka. Najprej je okamenela od groze, nato pa izustila: »Pisni opomin!!!« Škozi možgane mi je šinila čreda grdih misli in vprašanj. Le kako bom to razložil doma?

Anže Toplak

Ponedeljek, 22. 03. 2004

Pa je prišel ta usodni dan. Prvič sem šel v 8. b-razred. Po eni strani sem bil malo nervozen, toda počasi sem se začel privajati, saj so me zelo lepo sprejeli. Takoj sem sprejel nove sošolce in smo začeli debatirati. Pa saj je še kar nekam za preživet.

Sedaj, ko sem v tem razredu, sem veliko bolj umirjen, saj mi ne pustijo, da bi zafrkaval učitelje. Naučil sem se tudi, da moraš sprejeti človeka takšnega, kot je.

Peter Gros

Sreda, 24. 3. 2004

»Zakaj se to dogaja ravno nam?« smo stokali učenci 8. b-razreda. Petra Grosa bodo premestili v naš razred. Ne, to je prava katastrofa! Zakaj so izbrali prav nas? Res je, da velike izbire niso imeli in mi naj bi bili pozitivna sredina. Ampak naše misli so se z enim samim pogovorom spremenile, obrnile na bolje. Učiteljica Jug se je zares odkrito pogovorila z nami. Povedala je, kar je morala, kar pa je najpomembneje, to, kar ji je ležalo na duši. Tako, da smo se njegovega prihoda pričeli prav veseliti. Spoznali smo, da ni niti slučajno takšna pošast, kot so nam pravili nekateri. Prav nasprotno, običajen najstnik je! Učitelji so nam povedali, da je že napredoval, da je v našem razredu čisto druga oseba.

Mislím, da smo lahko s tem vsi zadovoljni ter ponosni nase in na našega novega sošolca.

Svetlana Mišković

Dragi dnevnik, danes mi je bila ura slovenščine zelo všeč. Fajn smo se imeli zato, ker smo se celo uro pogovarjali. Učiteljica in tudi mi sami smo pripovedovali zgodbe, ki smo jih doživeli, ko smo bili še mlajši. Vsi smo se zelo zabavali. Takšno uro bi morali še kdaj ponoviti.

Lahko noč, tvoja Tina

Ponedeljek, 1. 9. 2003

Bili smo v razredu in čakali na učitelja. Sošolec se je gugal na stolu, kar naenkrat pa ga je spodneslo in treščil je na tla, kot bi eksplodirala bomba. Planili smo v smeh, učitelj pa se je spraševal, čemu tak pozdrav. Potem smo mu razložili, kaj se je zgodilo. To je bilo doživetje za začetek šolskega leta.

Sanja Novak

Sreda, 24. 12. 2002

Ker je danes predbožični dan, smo v šoli pripravili obdarovanje. Dobila sem plišastega medvedka, katerega je kupil sošolec, ki mi je že dolgo všeč. Dan je bil popoln, saj imam sedaj občutek, da sem mu tudi jaz všeč in da je vedel, da bom njegovo darilo dobila ravno jaz. Tako dobre volje že dolgo nisem pričakala božiča.

Sabina Kogelnik

Torek, 2. marec 2003

Včerajšnji dan je bil zame zelo pomemben. Bil sem dežuren in izognil sem se pouku. Saj ne, da ne maram učiteljev – z njimi sem zadovoljen. Vso snov in naloge sem napisal že v šoli. Namesto da bi užival, ker nisem bil pri pouku, sem se pravzaprav dolgočasil. Tedaj mi je pogled obtičal na učenki iz sosednjega razreda. Grizel sem nalivekno pero in se zamislil, koliko lepih punc imamo na naši šoli.

Matjaž Žilavec

Četrtek, decembra 2003

Končno četrtek. Spet imamo šolski ples. Dopoldne so mi ure v šoli minevale zelo počasi. Učitelji so nam razlagali snov, jaz pa sem bil z mislimi že na plesu. Po pouku sem na hitro napisal nalogo, vmes gledal na uro in ko je končno bila pol štiri, sem se odpravil od doma. Imeli smo pravo žurko; veliko smo plesali, skratka—imeli smo se super. Še zdaj mi glasba odmeva v ušesih.

Preživel sem že veliko veselih, srečnih trenutkov, bili pa so tudi žalostni in težki trenutki. Šola je nekaj izjemnega. Spoznaš veliko dobrih ljudi, naučiš se veliko stvari in ko si enkrat odrasel, si lahko samo hvaležen, da šola obstaja. Učimo se!

Dejan Mesarec

Sreda, 5. 5. 2003

Ful sem dobre volje. Čeprav je sedmi razred zelo težaven, me učiteljice, kot je gospa Vušnik, spravljajo v dobro voljo. Danes bi moral biti napovedano vprašanje pri biologiji in nisem imel pojma o pojmu. Prišel sem pred tablo in blebletal neumnosti, zato me je učiteljica poslala v klop. Rekla je samo, naj se do naslednjič naučim. Kul, ali ne!?

Ne pozabite, učenje ni samo mora, ki nam jo nalagajo učitelji, pomislite malo na odmore in prijatelje v šoli. Če ne bi bilo šole, pouka, izobraževanja, učenja, ne bi spoznali tako krasnih prijateljev in prijateljic, učiteljev in učiteljic, predvsem pa se ne bi ničesar naučili.

Ron Škalič

Življenje je naš velik učitelj. Uči nas dobre in slabe stvari.

Vesna Čepin

Ponedeljek, 7. 1. 2004

Ko sem stopil v razred, sem ugotovil, da je v šolo prišel Joško. Vesel sem, da je spet zdrav, tako bo vsaj nekdo, ki bo stal za mojimi mislimi in me branil.

Torek, 8. 1. 2004

Sedel sem za mizo, ki je bila namenjena dežurnim učencem. Trajalo je nekaj minut in kot bi tlesknil s prsti, je vrvež ubila tišina. Počutil sem se kot faraon, ki vlada svojim sužnjem. Ves ta sistem se je porušil ob 8⁴⁵, ko je zvonec spet zadonel. Kot bi me vrgli s prestola, vendar je ta upor trajal le pet minut.

Jani Leskovec

Četrtek, 29. 5. 2002

Končno četrtek, malo sprostitive v šoli ne škodi. Četrtek je najbolj cool dan v zateženem, težkem tednu. Urnik je na easy in še gospodinjstvo imamo. Jupi! Pečemo pico in rolado. Njam, kako je okusno, pica je bila tako dobra, kaj šele rolada, kar topila se mi je v ustih. Kako dobro bi bilo, če bi vsak dan imeli četrkov urnik. Pouk bi bil prav zabaven. Mislim, da bi vsi moji sošolci in sošolke raje hodili v šolo. Ampak tako ne gre.

Amra Begović

Ponedeljek, 1. 3. 2004

Zjutraj, ko sem se zbudila, sem se spravila in odhitela v šolo. Kot vsak ponedeljek imamo na urniku drugo uro likovno vzgojo.

Danes je bilo zelo čudovito. Ko je prišla učiteljica v razred, smo bili zelo pridni in je bila navdušena nad nami. Morali smo risati. Kar koli si jo vprašal, ti je znala svetovati. Spoznali smo, da če smo mi pridni, je tudi učiteljica prijazna do nas.

Marija Tomažič

SANJE GRADIJO ŽIVLJENJE

Življenje je sestavljeno iz preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Vsakdo od prihodnosti pričakuje različne stvari in mnogo ljudi že v rani mladosti ve, kaj želi nekoč doseči. Sanje so tiste, ki jih ne smemo zavreči, ampak jih moramo uresničevati, če želimo življenje res živeti.

Nikoli se ne ve, kaj mi prihodnost prinese, vendar bom dala vse od sebe, da bom nekega dne uresničila sanje, ki jih že od nekdaj sanjam.

Da pa bi bila moja prihodnost še bolj zanimiva, si želim veliko prijateljev, s katerimi bom lahko delila dobro in slabo, saj so pomemben del življenja vsakogar od nas in z njimi smo res lahko to, kar v resnici smo.

Rada sanjam in sanjati bi moral vsakdo, ki si želi, da njegov svet tudi s sanjami živi.

Katja Franc

**Zunanja lepota je trenutna, hitro minljiva. Zato moramo človeka dodobra spoznati,
da lahko vidimo njegovo notranjo lepoto.**

Ana Šinko

ČE HOČEMO VIDETI LJUBEZEN, MORAMO VANJO POGLEDATI S SRCEM.

Tako je tudi s srečo, z žalostjo, s strahom ...

S prostim očesom niso vidne, moramo jih začutiti.

Marjeta Markovič

KADAR SE NA KOGA NAVEŽEŠ IN MU ZAUPAŠ, POSTANE TVOJ PRIJATELJ IN IMAŠ GA PRIJATELJSKO RAD.

Bernarda Vogel

POČITNIŠKA ARHEOLOŠKA IZKOPAVANJA NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM

11. avgusta 2003 se nas je šest učencev z učiteljem Alojzom Pristavnikom odpeljalo v Svatne, rojstni kraj Miklove Zale, kjer smo nekaj dni pomagali pri izkopavanjih. Ob koncu akcije sem si zaželel, da bi še kak dan ostal.

Lojzi Pisar

Martin, ki je bil pravi arheolog na tem gradišču, nam je povedal, da so naše najdbe stare okrog tisoč let. Ti dnevi so bili zame zanimiva izkušnja.

Joško Glavica

ČE KAJ IŠČEŠ, MORAŠ ISKATI Z LJUBEZNIJO, DA TO TUDI NAJDEŠ.

Dejan Mesarec

Sreča je nekaj lepega v življenju in vsakdo si želi, da ga bi spremljala od začetka do konca. Kadar pa si raztresen in ti gre vse narobe, je nesreča takoj tu. Včasih pa smo srečni in nesrečni hkrati, kar pomeni, da doživljamo srečo v nesreči.

Simona Breg

V življenju je mnogo ovir, ki jih moramo premagovati tako ali drugače. Kdor pa bo šel samo naravnost, si bo težko našel prijatelja, da bi mu pomagal v stiski in težavah. Če hodiš samo naravnost, tudi večkrat kaj lepega zamudiš. Zato takim ljudem življenje prehitro zbeži mimo.

Jure Prikeržnik

Mrači se.
Noč prekriva svet.
Oblivajo me kaplje dežja.
Iz teme prihaja šepet.

Ta šepet v mojem srcu ždi,
solze kot kaplje dežja po licu polzijo,
temačne misli iz notranjosti hitijo,
srce od žalosti krvavi
ter ljubezni si močno želi.

Maja Milošević

Tako sem vesela,
ko hladen vetrič mi gre skozi lase
in mi očisti dušo in srce.

Ana Ranc

Ljubezen v srcu nosim
in jo med ljudi trosim,
nasmeh rada podarim,
da z ljudmi srečo delim.

Andrijana Barišić

Pogled tava mimo,
ne vidiš mojih ti oči,
obračaš stran se,
saj rdečica z lica ti žari.
Pomislim, da v celoti te poznam,
a nekje v tebi obstaja delček,
ki čisto prazen je in SAM.

Rok Potočnik

Stvari, ki nam lepšajo **ŽIVLJENJE**, ne moremo videti. Lahko jih občutimo in smo zaradi njih srečnejši.

Take stvari so: **PRIJAZNOST, PRIJATELJSTVO, LJUBEZEN IN DROBNA DEJANJA,**
S KATERIMI NAJBЛИŽJIM POVEMO, KOLIKO NAM POMENIJO.

Manja Kolečnik

Človek ima željo po doseganju višjih ciljev, mnogokrat tudi nedosegljivih. Zadovoljen je, ko dobi neko stvar, ki si jo je že dolgo časa želel, a čez nekaj časa opazi, da bi lahko dobil »še večjo« ... Vse to vodi v začarani krog, ki velikokrat razdre mnogo katero prijateljstvo. Moderni tok pa nas nese in nese ...

Matej Jeseničnik

Človeka spoznaš šele čez čas, ko z njim živiš,
ko spoznaš njegovo notranjost, njegov značaj,
ko že predvidevaš, kaj bo storil, rekel.

Alen Delić

Življenje je zelo lepo,
če si ga tako uredimo,
če ga zdravo živimo.
Nihče ni neprestano na vrhu,
so vzponi in padci.
V življenju je mnogo poti,
vse so različne,
vsakdo ima možnost, da izbere svojo.
Toda zapomnite si:
»Ne pride daleč, kdor gre kar na ravnost.«
Zato je včasih potrebno hoditi malo po ovinkih.

Aljaž Golčer

Čas obsoja življenje.
Čas je prepovedan.
Čas nevaren?
Mnogo ljudi obsojenih na smrt.
Mnogo ljudi nevarnih?
Življenje se s časom spreminja.
Veliko časa je prepotovanega.
Y: 24 ur v dnevu.
Z: vedno en konec v življenju.
Vrsto let krojim svoje življenje.
24 ur načrtov in težav v enem dnevu.
Življenja ne bom imel za vedno ...
Življenje pač omejeno.
Jaz se lahko le borim.
Odločen sem kot orle na nebu,
ki zagotovo ulovi svoj plen.
Vedran Tutić

IZPOLNJUJ SVOJE OBVEZNOSTI PA BOŠ IMEL BOLJŠO PRIHODNOST!

Že od nekdaj se trudim, da bi imela lepo prihodnost. Pravijo, da si moramo v življenju zastaviti cilje in strmeti za njimi, dokler jih ne uresničimo.

Prihodnost je nekaj posebnega, vendar bo takšna, kot si jo bomo sami izoblikovali. Bolj se bomo potrudili, lepša in udobnejša bo. Zmeraj moramo misliti v naprej in poskrbeti, da bo posuta s cvetjem.

Vesna Čepin

Cvetica, ki jo ljubiš, je le ena, vedno zaželeno.
Zanjo dobro skrbi, da ne oveni
in ti srečo s svojim cvetom podeli.

Doris Mithans

ŽIVLJENJE ni problem, ki ga je treba rešiti,
ni vprašanje, na katerega je treba odgovoriti.
ŽIVLJENJE je skrivnost, ki jo je treba okušati in znati opazovati.

Aleš Božank

*V času, ko nam tempo življenja narekuje čas sam, se ljudje premalo pogovarjamo in preživimo premalo časa skupaj. Odtujujemo se, pozabimo na posebne dneve, se niti ne zahvalimo za kakšno majhno pozornost, včasih je sploh ne opazimo in s tem prizadenemo ljudi, ki nas obkrožajo. Opazim, da zanemarjam svojo prijateljico. Zelo mi je žal za to, ker ji imam povedati toliko stvari, a enostavno ne najdem časa. Zavedam se, da **VSE CESTE VODIJO K LJUDEM**. Vas in sebe bi rada opomnila, da je čas dragocen, zato ga zapravite za družino in prijatelje, ker so ti res »edina stvar, ki v življenju šteje«.*

Mojca Roženičnik Korošec

KAJ ŽELIMO VRSTNIKOM?

- ☀ srečo
- ☀ uspešen zaključek osnovne in srednje šole
- ☀ veliko ljubezni
- ☀ dobre prijatelje
- ☀ da ne bi pozabili na sošolce
- ☀ naj živijo za sedanjost ne za preteklost in naj mislijo na prihodnost
- ☀ da bi se še dostikrat srečali in bi bila ta srečanja prijetna
- ☀ da bi za vedno ostali prijatelji
- ☀ da bi uresničili vse svoje zastavljene cilje

KAJ ŽELIMO UČITELJEM?

- ☀ da bi preživeli še z naslednjimi generacijami
- ☀ da bi še naprej tako dobro učili
- ☀ da se nas bi spominjali le po dobrih stvareh
- ☀ da bi čimprej pozabili na vse naše slabosti
- ☀ da bi ohranili svojo strpnost, potrpežljivost
- ☀ da jim energija ne bi nikoli pošla

KAJ ŽELIMO SEBI?

- ☀ da bi uspeli
- ☀ priti na zeleno šolo
- ☀ spoznati nove in dobre prijatelje
- ☀ se zabavati
- ☀ uspešno končati osnovno in nato srednjo šolo
- ☀ pridobiti poklic
- ☀ uresničiti svoje sanje

Razmišljanja zbrala Bernarda Vogel

**Fantje in dekleta po kotih stoje,
njihove roke in noge pa od pričakovanja drhte.**

**Glasba je zazvenela
in vsa mladež je vesela,
da se bo lahko iznorela.**

Oh, kako lepo, da ples je naš vsakdan postal!

Oh, kako lepo, da bo moja mladost obdaroval!

Aljoša Kovačič

**RUMENA barva je kot zlato.
RUMENA barva je kot sonce na nebu.
RUMENA barva je zame sreča,
ki daje svetlobo in toploto z neba.**

Dragan Djurić

**Moja najljubša barva
je RUMENA.**

Pomiri me

in mi da moč.

Je kot sončni žarek,

ki sveti vame

in me spominja

na lep sončen dan.

Andrijana Barišić

*Moja barva **ZELENA** je,
ker na pomlad spomni me.
Ko drevesa drhtijo in rože cvetijo,
prisotna zelena je,
ki zame lepša kot rumena je.*

Blaž Lečnik

Moja najljubša barva je **BELA**,
ker vedno z njo se nekaj dela.
Iz **belega** oblaka ne pride strela,
ker **bela, bela, bela**, vedno je vesela.
Bel na smučišču je sneg,

bel v zvezku je list,
bela majica je moja,
ker **bela, bela, bela**, vedno je vesela.
Albin Tahiri

**Na svetu je mnogo ljudi
in različni smo si vsi.
Vsakogar nekaj drugega veseli
ter to početi si želi.
Ne zahtevaj od človeka tistih stvari,
ki jih sposoben ni.**

Sabina Mravljak

**NA SVETU JE MNOGO POTI,
A VSAKA VODI MED LJUDI.
NEKATERE SO STRME, DRUGE MANJ,
VSE PA PELJEJO K NAM.**

Erika Pšeničnik

**SO LETA HITRO NAM MINILA,
SE BLIŽA NAM SLOVESA ČAS,
NAS SREDNJEŠOLSKI ZVONEC KLIČE,
PONUJA NAM MODROST IN UČENOST.**

Janja Ridl

Dragi učenci 8. b-razreda!

Za nami so tri leta hitro minevajočih mesecev, ki so bili polni prijetnih dni, in veliko število ur, preživetih v medsebojnem razumevanju in spoštovanju.

Ste generacija, ki se je bom vedno rada spominjala. Trenutkov vaših slabosti je bilo malo. Ko sem vas zaradi njih grajala, včasih delila opomine, sem brala z vaših obrazov: »No, tršica, saj se bomo poboljšali. Tudi nič slabega nismo mislili.«

Reš je, da so »vragolije« deležne največje pozornosti in ko se čez leta zopet srečamo, so večinoma vzrok za veselje in smeh.

Želim vam, da bi hodili po načrtani poti in dosegli zastavljene cilje ter da bi se še pogosto družili, si izmenjavali izkušnje in obujali spomine, vredne veselja in smeha.

*Vaša razredničarka
Karolina Kumprej Pečecnik*

Dragi prijatelji!

Skupaj smo preživeli nekaj let in naše poti, ki so se prepletale, gredo vsaka v svojo smer. Spoznali smo se ravno toliko, da si ne bomo nikoli več tuji. Pred vami je ena od življenjskih prelomnic, ki pa ni nič drugega kot ena od vaših velikih priložnosti. Izkoristite jo. Ko pa se kdaj spet srečamo, si želim, da bi nas obšla misel, kako lepo je, da smo del poti prehodili skupaj.

*Vso srečo vam želi vaša razredničarka
Nives Kasper Mrdavšič*

*Znanje, dobro srce in iskreno prijateljstvo
vam bodo odpirali poti,
po katerih je vredno hoditi.
Veselite se drobnih uspehov in
v spodrsljajih glejte nove priložnosti.
Čista vest vam bo dala notranji mir,
dobra dela pa vam bodo pomagala,
da bo svet okoli vas,
in zato tudi vi v njem,
lepši in srečnejši.
Prepričana sem,
da vam bo uspelo,
zato se na razpotju, kjer je pred vami,
veselite novih doživetij!*

*Razredničarka:
Andreja Jug*